

Екатерина Бончева, член на комисията по досиетата, е човекът, който в началото на 2013 г. оповести съществуването на [разработката „КОРОНА”](#) в архив на ДС. Тогава тя съобщи, че след [отпадането на параграф 12 от закона за досиетата](#), закрилящ до декември 2012 г. кадрите на ДС и Разузнавателното управление на Генералния щаб на БНА заемали или заемали ръководни постове в съвременните разузнавателни служби на България – Националната разузнавателна служба и служба „Военна информация”, ще стане известно кой известен учен е работил по операцията за опита за кражбата на царския архив преди 10 ноември 1989 г.

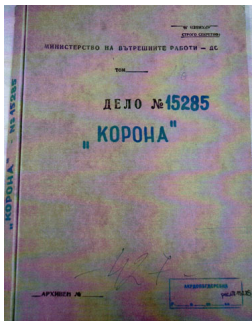
През март 2013 г. комисията обяви първия списък по параграф 12, в който се оказва името на декана на историческия факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски” **проф. Пламен Митев**, оперативният работник, който от 1986 г. е поел разработката „КОРОНА” ([ВИЖ ДОСИЕТО МУ ТУК](#)).

Сайтът desebg.com ви предлага интервю на журналист Христо Христов с Екатерина Бончева за този случай, както и за опита на БСП отново да върне „чадъра” на параграф 12.

Написано от Христо Христов
Събота, 30 Ноември 2013 16:01

Г-жо Бончева, как попаднахте на разработката „КОРОНА” на Първо главно управление на ДС?

– Когато получавахме така наречените литерни дела, тоест групови разработки от НСР, в които заради текстове от закона – в случая чл. 32 във връзка с параграф 12 – ми направи впечатление заглавието на това досие. И тъй като нерядко псевдонимите са свързани по някакъв начин със съдържанието, ми мина мисълта, че „Корона” може да има връзка с царската фамилия. И в случая излязох права.

Какво ви направи впечатление в нея?

– Впечатляващо в „Корона” е, че с нея се ангажират хора от най-високите етажи на държавна сигурност – Григор Шопов, Васил Коцев, Стоян Савов, Петър Стоянов. Ангажират се и две управления – ПГУ и Шесто, което показва, че ДС е отдавала голямо значение на тази разработка и намерението си да открие „придобие”, в случая да открадне царския архив. Защо и е бил необходим този архив е друг въпрос.

Със сигурност не за научни цели и популяризиране на документите, просто защото ако беше стигнала до него, нямаше как да го покаже публично. Повтаря се схемата с кражбата на „История славянобългарска”, но този път без успех, макар че операцията по „Корона” продължава цели седем години.

Впечатление прави и включването на Шесто управление. Ангажиментът на две управления в издирването на царския архив само потвърждава тезата, че на тези документи Държавна сигурност е държала изключително много.

Защо според вас изведнъж в ПГУ и в Шесто управление на ДС се сещат през 1983 г., че трябва да притежават царския архив? Може ли да се направи извода, че и чрез тази разработка Държавна сигурност се е опитвала да бъде близко до бившия монарх?

– Документите в „Корона“ не дават пряко основание за такъв извод, но има основание за такава хипотеза. Симеон Сакскобургготски винаги е бил в ползрението на службите, макар че разработката „Паразити“ е прекъсната в края на 60-те години. Самата разработка „Корона“ е открита официално по документи през 1983 г., но в нея има един интересен документ, който показва, че интересът на службите към царския архив е още преди тази дата. В документа се предлага отдел 04 на ПГУ да поиска от агент „Роберт“ информация по възложените задачи през 1981 г. Явно тези задачи са свързани с архива и оттук най-вероятно с царското семейство.

Как бихте коментирали факта, че по „придобиването“ на царския архив и водещ оперативен работник по конкретната разработка е работил Пламен Митев, днес декан на Историческия факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски“?

– Пламен Митев е историк, млад перспективен учен, убеден комунист – всичко това са характеристики, дадени му от ПГУ. На тях са им трябвали и такива хора, които със знанията и авторитета си да подържат и вдъхват самочувствие на една репресивна машина. И това е най-жалкото.

Бяхте ли изненадана да откриете името му сред лицата от комунистическите тоталитарни служби, които бяха скрити по известния параграф 12?

– Бях много неприятно изненадана, защото познавам Пламен Митев много преди 89-та и винаги съм му симпатизирала и съм го харесвала и уважавала. Сега не знам какво бих му казала, ако го срещна случайно. Раздвоена съм между симпатиите си от миналото и това, което чета сега за него и от него. За мен е тъжно. Още повече, че той е продължил да работи и за днешните служби. И кога е бил искрен – когато е работил за репресивната машина или когато е работил за службите, които по презумпция са европейски и натовски ориентирани. Най-вероятно нито в единия, нито в другия случай.

Какво е вашето обяснение за прикриването на неговото кадрово минало? Има ли според вас заплаха за националната сигурност от обявяването на неговата принадлежност като кадрови служител на Първо главно управление на ДС или персонална заплаха за него и за семейството му, каквито мотиви изтъкват защитниците на параграф 12?

– Той беше защитен от параграф 12, който не ни позволяваше да обявим принадлежност на лице, което е било началник отдел и началник сектор във Военното разузнаване или в Националната разузнавателна служба, както е при него.

Колкото до заплаха за живота на него или семейството му, ако имаше реалната такава,

Написано от Христо Христов
Събота, 30 Ноември 2013 16:01

от НРС трябваше да ни дадат подробно аргументирано становище. А не да си измиват ръцете с едно изречение. Доколкото знам, Пламен е жив и здрав, работи си в Университета и нищо не го застрашава.

Направи ми впечатление, че в личното кадрово дело на Пламен Митев липсва документ, който да показва когато е напуснал и при какви обстоятелства (дали доброволно, дали е уволнен и прочее) НРС. Вие разполагате ли с повече информация или може само да гадаем до кога той е работил там и в същото време в Софийския университет?

– Последният документ в личното кадрово дело на Пламен Митев е една заповед от тогавашния директор на НРС ген.-майор Р. Тошков, с която той определя размера на заплатата на служителите от НРС, считано от 1 септември 1990 г. В тази заповед поименно е споменат и Пламен Митев. Тоест той е преминал от ПГУ в НРС, което не е рядък случай. Напротив, в голяма степен службите след 89-90 година, макар и преименувани, са били попълвани с кадри на ДС.

По-интересното е, че той е бил преназначен през 2007 г. на позиция в НРС, която заради параграф 12 не ни позволяваше да разкрием и обявим принадлежността му към Първо главно управление на Държавна сигурност. След като беше премахнат параграф 12 ние обявихме още 22 души, които образно казано са били скрити, тъй като са заемали високи позиции в НРС.

Екатерина Бончева: Не очаквах проф. Пламен Митев да се окаже щатен служител на ДС

Написано от Христо Христов
Събота, 30 Ноември 2013 16:01

